

اسکندر مومنی روز گذشته در اسلام‌آباد با نخست‌وزیر، فرمانده ارتش و وزیر کشور پاکستان دیدار کرد

مأموریت آقای وزیر در میانه بحران

گزارش

از حساس‌ترین پرونده‌های امنیتی و دیپلماتیک منطقه نیز فراهم آورده است. دیدارهای روز گذشته مومنی با «شهbaz شریف» نخست‌وزیر، ژنرال «عاصم منیر» فرمانده ارتش و «محسن نقوی» وزیر کشور پاکستان، اگرچه در چارچوب روابط دوجانبه تعریف می‌شود اما همزمان انعکاس‌دهنده تلاش اسلام‌آباد برای حفظ نقش میانجی در موضوعی است که بار

دیگر مناسبات تهران و واشنگتن را به آستانه یک رویارویی گسترده سوق داده است. اهمیت این سفر از آنجا دوچندان می‌شود که پاکستان طی ماه‌های گذشته به یکی از اصلی‌ترین کانال‌های ارتباطی تبدیل شده و پس از نقش‌آفرینی مستقیم ژنرال عاصم منیر در شکل‌گیری تفاهم اولیه برای پایان جنگ ۴۰ روزه، اکنون نیز می‌کوشد از فروپاشی کامل این روند جلوگیری کند.

شهbaz شریف: به نقش میانجیگری خود ادامه می‌دهیم

«شهbaz شریف»، نخست‌وزیر پاکستان در دیدار وزیر کشور با بیان اینکه ما به نقش خود در میانجی‌گری ادامه خواهیم داد، افزود: «ما از تشدید تنش در منطقه خلیج فارس نگران هستیم و از طرفین می‌خواهیم خوشبختنداری کرده و از هرگونه اقدامی که ثبات را برهم می‌زند، خودداری کنند.

ما به نقش خود در میانجی‌گری ادامه خواهیم داد و به صلح و ثبات منطقه‌ای متعهد هستیم.» وزیر کشور هم در جمع‌بندی دیدارهایش با نخست‌وزیر، فرمانده ارتش و وزیر کشور پاکستان گفت که در کنار بررسی تحولات منطقه‌ای مذاکرات مطلوبی برای

برش

هرچند آن تفاهم توانست برای مدتی فضای تقابل را مهار کند اما نقض عهد آمریکا و بروز اختلافات بر سر امنیت تنگه هرمز و نحوه مدیریت کشتیرانی بار دیگر زمینه ازسرسگیری درگیری‌های نظامی را فراهم کرده است. در شرایطی که دامنه این درگیری‌ها هنوز با جنگ ۴۰ روزه قابل مقایسه نیست، برخی از ناظران منطقه‌ای هشدار می‌دهند که تداوم حملات متقابل می‌تواند در زمانی کوتاه بحران را گسترش داده و پای بازیگران بیشتری را به میدان باز کند. همین نگرانی، راینی‌های دیپلماتیک اسلام‌آباد و دوحه را بار دیگر وارد مرحله‌ای فعال کرده و به سفر وزیر کشور ایران به پاکستان ابعادی مهم در چارچوب تلاش‌های منطقه‌ای برای مهار تنش‌ها بخشیده است.

تلاش میانجی‌ها برای نجات تفاهم
در چنین شرایطی، پاکستان و قطر به صورت مشترک ابتکار تازه‌ای برای برقراری یک آتش‌بس ۱۰ روزه میان ایران و آمریکا ارائه کرده‌اند که گفته می‌شود یکی از محورهای اصلی گفت‌وگوهای مقام‌های ایرانی و پاکستانی در اسلام‌آباد به شمار می‌رود.

هدف این طرح افزون بر متوقف کردن تنش‌های نظامی، ایجاد فرصتی برای بازگرداندن دو طرف به مسیر مذاکرات و جلوگیری از فروپاشی کامل تفاهمنامه‌ای است که پس از پایان جنگ ۴۰ روزه شکل گرفته بود. بر اساس اطلاعات منتشرشده از سوی منابع منطقه‌ای، این پیشنهاد علاوه بر توقف موقت عملیات پیش‌نهاد علاوه بر توقف موقت عملیات نظامی، بازگشایی مسیرهای کشتیرانی در تنگه هرمز و فراهم شدن شرایط لازم برای ازسرسگیری اجرای تفاهمنامه میان تهران و واشنگتن را نیز دربر می‌گیرد. به گفته یکی از منابع عربی، میانجی‌ها به دو طرف پیشنهاد کرده‌اند که یک دوره تنش‌زدایی محدود را بپذیرند تا فرصت لازم برای بازسازی اعتماد و ادامه مذاکرات فراهم شود. با این حال، شواهد موجود نشان می‌دهد این ابتکار تاکنون با استقبال هیچ یک از طرفین مواجه نشده است.

همین مسأله احتمال تداوم چرخه حملات متقابل را افزایش داده و چشم‌انداز دستیابی سریع به توافق را با ابهام روبه‌رو کرده است.

امنیت هرمز، محصول موازنه سیاسی و نظامی

عابد اکبری
استاد روابط
بین‌الملل

یادداشت

نخستین قربانی جنگ‌ها صلح نیست؛ «وضعیت موجود» است. در روابط بین‌الملل، حتی زمانی که آتش‌بس برقرار می‌شود، تجارت از سر گرفته می‌شود و نیروهای نظامی از میدان نبرد فاصله می‌گیرند، نظم پیشین به‌ندرت احیا می‌شود. علت نیز روشن است: جنگ، بیش از آنکه موازنه قدرت را تغییر دهد، برداشت بازیگران از موازنه قدرت را تغییر می‌دهد. از آن لحظه به بعد، رفتار دولت‌ها دیگر بر اساس مفروضات گذشته شکل نمی‌گیرد. تنگه هرمز امروز دقیقاً در چنین نقطه‌ای قرار دارد. اگر ایالات متحده به تفاهات حاصل‌شده پایبند بماند و از اقداماتی که بار دیگر چرخه تشدید تنش را فعال می‌کند اجتناب ورزد، بازگشت تردد دریایی به سطح پیش از جنگ تنها ممکن، بلکه منطقی است. ایران همان اندازه که به امنیت ملی خود می‌اندیشد، به درآمدهای نفتی، ثبات بازار انرژی و استمرار تجارت دریایی نیز توجه دارد. از این منظر، باز بودن هرمز با منافع ملی ایران تعارضی ندارد؛ مشروط بر آنکه امنیت این آبراه به ابزاری برای اعمال فشار یک‌جانبه علیه ایران تبدیل نشود. اما از این واقعیت، نباید نتیجه گرفت که مناسبات امنیتی در هرمز نیز به وضعیت پیش از جنگ بازخواهد گشت. این دو، دو پدیده متفاوت هستند. بازگشت تردد، یک مسأله عملیاتی است؛ بازگشت نظم، یک مسأله ساختاری.

اولی می‌تواند ظرف چند هفته محقق شود؛ دومی معمولاً پس از جنگ‌ها ناممکن است. پیش از جنگ، بسیاری از بازیگران بین‌المللی امنیت هرمز را یک «کالای عمومی» تلقی می‌کردند؛ گویی آزادی کشتیرانی، مستقل از رفتار قدرت‌های منطقه‌ای، به‌طور طبیعی تضمین شده است. این تصور بر این فرض استوار بود که برتری نظامی آمریکا، هزینه هرگونه اختلال در تنگه را آنچنان افزایش داده که امکان تغییر وضعیت موجود وجود ندارد. جنگ اخیر این فرض را به چالش کشید. نه به این دلیل که تنگه برای همیشه تاثر شده است، بلکه نشان داد امنیت آن، برخلاف تصور رایج، یک واقعیت خودکار نیست؛ بلکه محصول موازنه‌ای سیاسی و نظامی است که باید پیوسته حفظ شود. این همان نقطه‌ای است که نظم جدید آغاز می‌شود. امروز دیگر نظم امنیتی نه بر پایه قواعد حقوقی، بلکه بر اساس انتظارات بازیگران از رفتار یکدیگر شکل می‌گیرد. حقوق بین‌الملل اهمیت دارد، اما تنها زمانی کارآمد است که با موازنه قدرت همسو باشد. هنگامی که جنگ نشان می‌دهد هزینه‌ها، قابلیت‌ها و اراده بازیگران با آنچه پیش‌تر تصور می‌شد متفاوت است، نظم امنیتی نیز ناگزیر دستخوش تغییر می‌شود؛ حتی اگر هیچ مرز جابه‌جا نشده باشد. هرمز پس از جنگ دقیقاً چنین وضعیتی پیدا کرده است. از این پس، هیچ شرکت بیمه،

هیچ بازار انرژی، هیچ ناوگان دریایی و هیچ برنامه‌ریز راهبردی، این آبراه را با مفروضات پیشین تحلیل نخواهد کرد. ریسک ژئوپلیتیکی دیگر یک احتمال انتزاعی نیست، بلکه به بخشی از محاسبات روزمره تبدیل شده است. هزینه بیمه نفتکش‌ها، الگوی استقرار نیروهای دریایی، تصمیم سرمایه‌گذاران و حتی رفتار بازارهای انرژی، همگی تحت تأثیر این تغییر ادراک قرار خواهند گرفت. برای ایران نیز پیامد جنگ صرفاً افزایش یا کاهش قدرت بازاردنگی نیست؛ بلکه تثبیت یک واقعیت ژئوپلیتیکی است. طی دو دهه گذشته، یکی از بیش‌فرض‌های سیاست امنیتی آمریکا این بود که می‌توان امنیت خلیج فارس را بدون مشارکت مؤثر ایران مدیریت کرد. جنگ نشان داد که این فرض بیش از آنکه یک واقعیت راهبردی باشد، یک ترجیح سیاسی بوده است. جایگاه جغرافیایی ایران، کنترل بر ساحل شمالی هرمز و ظرفیت‌های نظامی آن موجب شده است که هیچ ترتیبات امنیتی پایداری در این آبراه دفاع از سیاست‌های ایران است و نه نقد سیاست‌های آمریکا؛ بلکه توصیف یک واقعیت ژئوپلیتیکی است. به همین دلیل، حتی در صورت اجرای کامل تفاهات، روابط امنیتی در هرمز دیگر بر پایه اعتماد ضمنی شکل نخواهد گرفت، بلکه بر اساس بازاردنگی متقابل مدیریت خواهد شد. تفاوت این دو بنیادین است. اعتماد، هزینه‌های امنیتی را کاهش می‌دهد؛ اما بازاردنگی، تنها آنها را قابل مدیریت می‌کند. نظم جدید هرمز، اگر پایدار بماند، از جنس دوم خواهد بود. از این رو، اشتباه خواهد بود اگر افزایش دوباره تردد کشتی‌ها به‌منزله احیای وضعیت موجود تعبیر شود. این برداشت، میان «فتار» و «ساختار» تمایز قائل نمی‌شود. رفتار ممکن است به سرعت تغییر کند؛ اما ساختار، پس از جنگ‌ها، معمولاً برای سال‌ها باقی می‌ماند.

کشتی‌ها می‌توانند همان مسیر گذشته را طی کنند اما در چارچوب قواعدی متفاوت و با محاسباتی متفاوت. آنچه در هرمز تغییر کرده، صرفاً سطح تهدید نیست؛ بلکه ماهیت نظم امنیتی است. از این پس، امنیت هرمز بر پایه مدیریت موازنه‌ای شکننده میان بازاردنگی، دیپلماسی و منافع متقابل تعریف خواهد شد. آنچه تغییر کرده، تعداد کشتی‌ها نیست بلکه برداشت بازیگران از هزینه‌های اعمال قدرت است. در سیاست بین‌الملل، هنگامی که این برداشت تغییر کند، نظم نیز تغییر کرده است. در روابط بین‌الملل، آبراه‌ها را جغرافیا نمی‌سازد؛ این موازنه قدرت است که تعیین می‌کند یک آبراه، گذرگاه تجارت باشد یا صحنه رقابت راهبردی. شش‌تی‌ها ممکن است به هرمز بازگردند، اما نظم پیشین بازخواهد گشت؛ زیرا جنگ، بیش از آنکه واقعیت‌های جغرافیایی را تغییر دهد، ذهنیت بازیگران درباره آن جغرافیا را تغییر داده است و در سیاست بین‌الملل، آنچه ذهنیت بازیگران را تغییر دهد، معمولاً تاریخ را نیز تغییر می‌دهد.

اصلاحیه شماره ۴ مزایده‌های شماره ۱/۱۴۰۵/م و ۲/۱۴۰۵/م بانک تجارت

پیرو چاپ اصلاحیه شماره ۱ و ۲ و ۳ در روزنامه‌های ایران و دنیای اقتصاد مورخ ۲۷/۰۳/۱۴۰۵ و ۰۴/۰۴/۱۴۰۵/م به اطلاع عموم متقاضیان محترم شرکت در مزایده املاک غیرضرور بانک تجارت به‌شماره‌های فوق می‌رساند:

- ملک ردیف ۲۵ با شناسه ۲۷۲۲ (مزایده شماره ۱/۱۴۰۵/م) واقع در تهران، نازی آباد تخلیه می‌باشد.
- ملک ردیف ۴۷ با شناسه ۱۲۰۹۲ (مزایده شماره ۱/۱۴۰۵/م) واقع در اسلامشهر، اصلاح سند به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
- املاک مندرج در ردیف‌های ۱۹۴ الی ۲۴۷ و ۲۵۰ با شناسه‌های ۲۸۷۲ الی ۲۹۲۶ (مزایده شماره ۱/۱۴۰۵/م) واقع در شهرستان کرمان که طی اصلاحیه شماره ۲ از لیست مزایده حذف گردیده بود، مجدداً در لیست مزایده قرار گرفته است.
- ملک ردیف ۲ با شناسه ۱۶۰۷ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در فلکه چهارم تهرانپارس از لیست مزایده حذف گردید.
- ملک ردیف ۹ با شناسه ۲۶۷۰ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در تهران، الهیه، خیابان بیدار از لیست مزایده حذف گردید.
- ملک ردیف ۱۴ با شناسه ۱۰۲۸۸ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در تهران، ۴۵ متری رسالت تخلیه می‌باشد.
- ملک ردیف ۱۵ با شناسه ۱۲۰۹۳ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در اسلامشهر، اصلاح سند به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
- ملک ردیف ۳۱ با شناسه ۲۰۶۱ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در تهران - دروس، صرفاً دارای پروانه شهرسازی بوده و ارزش‌گذاری مورد مزایده با یک طبقه اضافی تحت پیگیری بانک لحاظ گردیده است.
- ملک ردیف ۳۳ با شناسه ۲۶۴۶ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در تهران، ولنجک از لیست مزایده حذف گردید.
- ملک ردیف ۳۵ با شناسه ۱۲۰۴۲ (مزایده شماره ۲/۱۴۰۵/م) واقع در تهران، خیابان شریعتی، نیش کوچه دولو- دارای پروانه ساخت به تاریخ

بانک تجارت

آگهی مزایده واگذاری سهام

بانک تجارت (سهامی عام) در نظر دارد در راستای اجرای "قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور" و سیاست کاهش تصدی‌گری، سهام خود در شرکت‌های تابعه و وابسته را به شرح و شرایط زیر اسناد مزایده از طریق مزایده عمومی واگذار نماید:

نام شرکت	شماره ثبت	شناسه ملی	میزان سهام قابل عرضه	درصد سهامداری	سرمایه ثبت شده شرکت (میلیون ریال)	قیمت پایه مزایده (میلیون ریال)	سپرده نقدی شرکت در مزایده	شرایط پرداخت
کارگزاری بانک تجارت	۱۰۱۳۷	۱۰۱۱۴۴۱۸۰	۲,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۰٪	۲,۲۰۰,۰۰۰	۶۸,۹۳۵,۶۸۹	۱۰٪ مبلغ پایه	نقد و یکجا
سرمایه‌گذاری ایرانیان	۲۰۳۷۷۲	۱۰۱۰۲۴۵۴۶۲۱	۷۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۰٪	۷۷,۰۰۰,۰۰۰	۲,۱۹۵,۶۰۰,۹۸۸	۱۰٪ مبلغ پایه	نقد و یکجا

۱- شرایط مزایده

- عرضه سهام به‌شرح مندرج در جدول فوق انجام می‌گیرد.
- قیمت مندرج در جدول فوق قیمت پایه سهام می‌باشد و به قیمت‌های پیشنهادی کمتر از قیمت پایه ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۳-۱ متقاضیان می‌بایست سپرده نقدی جهت شرکت در مزایده را به حساب شماره ۰۰۰۰۱۰۴۳ (شماره شبای ۵۶۹۱۵۷۵۶-۱۷۷۰۲۶۹۱۵۷۵۶ IR) به نام بانک تجارت واریز نموده و فیش واریز بانکی به انضمام سایر مدارک مزایده که به‌صورت روشن و مشخص نوشته شده در پاکت در بسته تا ساعت ۱۳ روز شنبه مورخ ۱۷/۰۵/۱۴۰۵ به دبیرخانه اداره سرمایه‌گذاری بانک تجارت واقع در تهران، خیابان میرداماد، نیش خیابان حصار، پلاک ۱۳۴، طبقه ششم تسلیم و رسید دریافت نمایند.

۴-۱ به درخواست‌هایی که بعد از مهلت مقرر در بند ۳-۱ واصل گردد، همچنین درخواست‌های فاقد سپرده شرکت در مزایده یا درخواست‌های مشروط، ناقص و فاقد امضا و مهر متقاضی ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۵-۱ هزینه نشر آگهی، کارشناسان ارزیابی و ارزش‌گذاری سهام بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

۶-۱ شرکت در مزایده به منزله پذیرش اسناد مزایده و کلیه ضمایم آن است.

۷-۱ برنده مزایده می‌بایست نسبت به امضای قرارداد واگذاری سهام ارائه شده توسط بانک اقدام نموده و عواقب هرگونه تأخیر درخصوص موضوع بر عهده ایشان می‌باشد.

۸-۱ متقاضیان خرید سهام برای کسب اطلاعات بیشتر و خرید اسناد مزایده با ارائه فیش بانکی به مبلغ ده میلیون ریال به شماره حساب ۰۰۰۰۱۰۴۳ به نام بانک تجارت می‌توانند از تاریخ درج آگهی لغایت روز چهارشنبه مورخ ۱۴/۰۵/۱۴۰۵ به جز پنج‌شنبه‌ها و ایام تعطیل از ساعت

بانک تجارت

هیات‌مدیره بانک تجارت (سهامی عام)